

Sygn. akt II KK 38/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego S. I.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 15 marca 2022 r. wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 21 kwietnia 2021 r., sygn. akt II Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.
z dnia 4 listopada 2020 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek o „zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności” zawarty w kasacji złożonej przez obrońcę skazanego oceniany z perspektywy art. 118 § 1 k.p.k. należało potraktować jako wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku. Ten zaś nie zasługuje na uwzględnienie.

Zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym musi być warunkowane przewidywaną realnie skutecznością tej nadzwyczajnej skargi. Tylko w takiej sytuacji możliwe jest uwzględnienie wniosku, a więc powstrzymanie negatywnych skutków mogących powstać w sytuacji, gdyby prawomocne orzeczenie obarczone rażącym błędem, było wykonywane (por. np. postanowienia SN: z dnia 17 sierpnia 2004 r., V KK 229/04; z dnia 8 września 2004 r., V KK 214/04).

Przeprowadzona weryfikacja podniesionych w kasacji zarzutów, w istocie kwestionujących sposób przeprowadzenia kontroli odwoławczej, nie wskazuje obecnie, aby - już na tym etapie rozpoznania wniosku o wstrzymanie – można było jednoznacznie wykazać, że sposób kontroli rażąco naruszył przepisy prawa procesowego.

Zastrzec trzeba, że powyższa ocena dokonana została wyłącznie na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia, przy czym ostatecznej oceny w tym zakresie dokona Sąd Najwyższy na rozprawie kasacyjnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.